

Vydává
Obecní úřad

Obecní noviny Nedachlebice

Ročník XIX.

Číslo 3

Září 2017

Toto falešné okno můžete vidět :

- 1. v prostoru pod kostelem sv. Cyrila a Metoděje*
- 2. ve sklepě u jednoho z nejlepších Nedachlebských vinařů*
- 3. v šatnách na hřišti*
- 4. v místnosti pro cimbál nově rekonstruovaného sálu
(odpověď na předposlední stránce)*

..... Vážení spoluobčané

Vážení spoluobčané, skončilo další horké léto a s ním také prázdniny a dovolená. Proto jsem rád, že si školáci i dospělí občané během léta stačili užít nových hřišť, které jsme jim v průběhu léta na ploše bývalého kluziště ve sportovním areálu vybudovali. Každodenní hojná účast dětí i dospělých mě utvrzuje v tom, že něco podobného občanům chybělo a že se zde rádi scházejí. Nezbyvá než doufat, že euforie ze hřiště jim vydrží co nejdéle a hřiště bude dlouhou dobu sloužit nejen pro všesportovní aktivity, ale také pro scházení občanů napříč všech věkových kategorií. Koneckonců, s tímto záměrem bylo také zbudováno.

V průběhu léta se také uskutečnilo několik tradičních akcí. Ať už se jednalo o dětský den, rozloučení se školním rokem, pouliční turnaj, turnaj starých pánů, večerní taneční zábavy, posezení u burčáku, Jump rally, nebo rozloučení s prázdninami. Všechny akce mají společného jmenovatele. A tím jsou jejich organizátoři, kteří si za své úsilí zaslouží obdiv a poděkování. Největším poděkováním by jim však byla účast Vás návštěvníků, která bo-

hužel na některých akcích nebyla velká. Právě s návštěvností akcí však stojí nebo padá chuť organizátorů vůbec něco pořádat. Do navštěvování akcí nelze nikoho nutit, ale je třeba si uvědomit, že svojí účastí podpoříte pořádající složku, nebo třeba pomůžete tomu, že se konkrétní akce bude opakovat i v dalším roce.

Na úplném konci léta se naše obec opět zúčastnila tradičních Slováckých slavností vína v Uh.Hradišti. Sobotnímu průvodu předcházela vtipně modernizovaný páteční kulturní program na Masarykově náměstí, který byl proložený prezentací o obcích Regionu za Moravů, tedy i o naší obci. Opět nám vyšlo počasí, a tak jsme si účast na slavnostech vína užili. V této souvislosti děkuji všem, kteří naši obec při slavnostech reprezentovali, nebo pomáhali s organizací, či prodejem gulášů.

Po létě však pomalu přebírá nadvládu nastupující podzim, se kterým je spojeno jedno důležité datum. A tím je 11. listopad, což je letošní termín tradičních Nedachlebských Martinských hodů, který vychází právě na den, kdy slaví svátek Martin. Obvlášt v letošním

roce je k tomuto datu upřena ještě větší pozornost občanů, než kdykoliv jindy. Obec totiž žije myšlenkou, že hodová zábava se vrátí po několikaletém azylu ve Zlámanci zpět do Nedachlebice. Chtěl bych tuto myšlenku přivítat prohlášením, že děláme maximum možného, aby letošní hodová veselice skutečně proběhla v nově zrekonstruovaném kulturním sále v Nedachlebici. Průběh probíhajících stavebních prací mě utvrzuje v přesvědčení, že hody v Nedachlebici budou. Alespoň po stavební stránce o tom nemám pochybnosti. Pravděpodobně se stavba nestihne do hodů administrativně zcela zkolaudovat, ale v rámci zkušebního provozu bude umožněno hodovou zábavu uspořádat. Týden před termínem hodů pak plánujeme slavnostní otevření sálu, kde bude občanům umožněna prohlídka vnitřních prostor. Tak si přejme, abychom naše přání proměnili v realitu.

Závěrem Vám chci popřát podzim plný příjemně strávených dnů, ve kterých se snad ještě dočkáme babího léta.

Robert Křenek, starosta obce

Společenská kronika Červenec, srpen, září 2017

Sňatek:	10.6.2017	Hubáček Tomáš Kociánová Helena	Nedachlebice 170
	17.6.2017	Mancl Jiří Matušová Martina	Nedachlebice 116
	15.7.2017	Vlčnovský Ivo Slunečková Lenka	Nedachlebice 240
Úmrtí:			
	† 28. 6. 2017	Bieschelová Miloslava	Nedachlebice č.p. 261
	† 30. 8. 2017	Straková Marie	Nedachlebice č.p. 86

Občané, kteří se v měsících červenci, srpnu a září dožívají významného životního jubilea:

50 let		60 let		75 let	
Řešetková Soňa	č.p. 37	Smolka Jiří	č.p. 196	Šuranská Anna	č.p. 53
Ševčíková Monika	č.p. 126	Macho Ján	č.p. 181	Malina Rudolf	č.p. 161
Kojetínský Karel	č.p. 47				
55 let		65 let		80 let	
Gregůrek Miloslav	č.p. 292	Perůtková Ludmila	č.p. 54	Steinecker Ján	č.p. 100
Knot Pavel	č.p. 68	Kocábová Ludmila	č.p. 275	Jankůjová Anna	č.p. 160
		Knot Josef	č.p. 274		
		Soukupová Jana	č.p. 194	85 let	
		Janotová Anna	č.p. 271	Zlámáliková Ludmila	č.p. 288
				Martykánová Anežka	č.p. 186
		70 let		90 let	
		Rožnovský František	č.p. 261	Řešetková Marie	č.p. 37

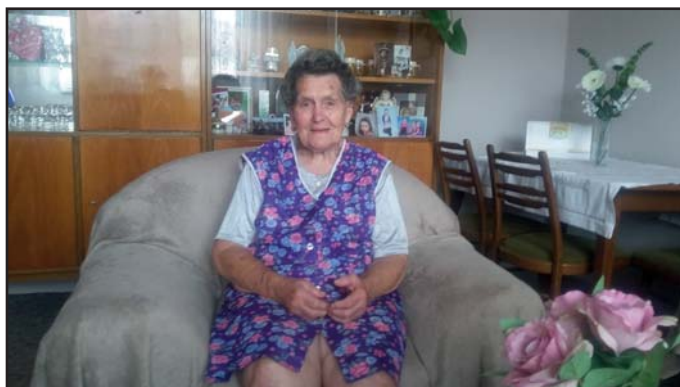

NÁVŠTĚVY U SENIORŮ

V dnešním vydání obecních novin vás chceme informovat o našich dalších nejstarších spoluobčanech, které jsme jménem kulturní komise navštívily v neděli 27. srpna.

První z nich je Marie Řešetková (90 let)

Paní Marie nás už očekávala, mile nás přijala. Vzpomínala na své mládí, práci doma na malém hospodářství, nebylo to vždy lehké. Zaměstnána byla v zemědělském družstvu v kravíně. Byla to velká dřina, všechno se dělalo ručně a den začínal už ve 3.00 hod. Přesto všechno velmi ráda vzpomíná na kolektiv, ve kterém pracovala, velmi si rozuměli a aby si odlehčili, při práci si zpívali. Zároveň je smutná z toho, že hodně jejích kamarádek už mezi námi není. I v pokročilém věku ráda čte, sleduje dění v naší obci a ještě pracuje na zahradě. Ráda navštěvuje místní folklorní akce. Je velkou fanynkou ženského sboru Ne-

dachlebjanky. (Však jsme jí byly při jejím životním jubileu zazpívat). Sama říká, že při životě ji drží víra. Každou neděli i každý čtvrtek chodí do kostela, který má pár kroků od svého domova. Šťastná je v kruhu své početné rodiny. Těší se ze čtyř dětí, osmi vnuků a deseti pravnuků.

Druhá návštěva byla u Ludmily Zlámálikové (85 let)

Paní Ludmila nás taktéž mile přivítala a hned se dala do řeči. Dva roky svého mládí prožila s rodiči v pohraničí. Zde navázala velmi pěkná přátelství, z kterých čerpá dodnes ona a už i její děti a vnuci. Po dvou letech se vrátila zpět do Nedachlebice. Na rozdíl od většiny, kteří pracovali v zemědělství, paní Ludmila pracovala v průmyslu. Nejprve ve Svitě, odkud musela ze zdravotních důvodů odejít, potom v cukrovaru. Větší část svého života pracovala v ČKD Napajedla na jeřábu. Zdálo by se, že je to práce pro muže, ale ona na jeřábu pracovala velmi ráda a dodnes na to vzpomíná. Ráda čte a sleduje dění v obci. Vychovala dvě děti, má tři vnuky a jednoho pravnučka.

Milé jubilantky, chceme vám poděkovat, že jste nás přijaly a strávily s námi nedělní odpoledne. Ještě jednou vám přeje-
me hodně zdraví a budeme se těšit na další setkání.

Naposled jsme navštívili Anežku Martykánovou (85 let).

Paní Anežka byla potěšena naší návštěvou a mile nás přivítala. Zavzpomínala na své mládí v kruhu pěti sourozenců. Byli početná rodina, žili ve skromnosti, tak jak to tehdy bývalo. Pracovala v zahradnictví v Bílovicích, nejprve u Šimků a později u Janotů. Velmi ráda na tuto dobu vzpomíná, ale pokaždé to nebylo jednoduché, obzvláště v horkých dnech bylo ve sklenicích dost nepříjemně. Přesto ráda vzpomíná na kolektiv. Ve volném čase pletla a vyšívala. Zajímá se o dění v obci a ráda čte. Vychovala dvě děti, má čtyři vnuky a dva pravnučky.

Za kulturní komisi Dostálková Anna a Koňářiková Adéla

JAK PŘEŽÍT ŠKOLNÍ ROK?

Nedávno začal nový školní rok. To asi není žádná převratná novina. Převratný je možná život mnoha z vás, kteří máte doma děti, vnoučky či dokonce pravnučata nebo kteří pracujete jako učitelé a vychovatelé. Mnoha rodičům začal trochu jiný režim, než prázdninový - na který jsme si snad ani nestačili zvyknout při krásných dlouhých letních dnech. Tak se nabízí otázka: Jak to všechno zvládnout - vypravit do školy, stihnout všechny kroužky, pracovní a školní povinnosti, úkoly, třídní schůzky, nákup pomůcek atd. atd. Říkal jsem svým farníkům a ve škole také pedagogům a pedagožkám jeden vtip: Omylem se zesnulá paní učitelka dostane do pekla. Všude je strašný řev a shon. Celá bezradná chodí, až najde koutek, kam se uchýlí, v klidu sedí a čte si. Vtom přijde na kontrolu sám Lucifer. Když

spatří učitelku, zděšeně se ptá: „Ženská, co vy tady děláte, vy patříte do nebe a tady je peklo!“ „To je peklo?“ diví se paní učitelka, „a já myslela, že je jen velká přestávka!“

Možná budu trochu provokovat, ale nejlepším způsobem, jak právě všechny ony povinnosti stihnout, je:

udělat si společně v rodině přestávku - ne tu velkou, z výše uvedeného vtipu, ale skutečnou. Třeba o jeden kroužek méně, o jednu počítačovou hru méně, o jeden seriál méně (a co vše vás napadne) a místo toho přidat přestávku, kterou strávíme společně. Právě v oněch „přestávkách“ se totiž

P.Rudolf Repka s našimi dětmi

rodí to, co si celý život pamatujeme a co nás často ovlivňuje víc, než si uvědomujeme. O přestávce se utváří atmosféra, rodí nová přátelství, domlouvá se, co bude po škole. Možná vzpomínáme na některého z kantorů a jeho „metody“, ale víc v nás trmácí pocit, jak jsme se cítili, jakou jsme měli partu a jak nás to utvářelo – něco, co se nedá slovy popsat, ale co je velmi důležité.

Stejně je to v rodině – možná vzpomínáme, jak jsme museli dělat tu či onu práci, co jsme provedli nebo co krásného jsme dostali – naše celkové nastavení je však utvářeno tím, jaká byla u nás doma atmosféra, jak jsme se cítili, jak jsme s rodiči trávili volný čas a jak si s nimi povídali. Ať to bylo jakkoli, máme možnost našim dětem připravit a nabídnout tyto mimořádné chvíle „přestávek“, které z nich budou vychovávat osobnost s citlivostí pro dobro druhého, ale také se smyslem pro humor,

s uměním naslouchat a prožívat život v jeho plné kráse.

Jeden italský pedagog (sv. Jan Bosco) radil klukům, jak být šťastní. Myslím, že jeho rada může být nosná i pro nás, kteří se vrháme vstříc novému školnímu roku. „Budte veselí, plňte si dobře své povinnosti a buďte las-

kaví a dobří k druhým lidem.“ Věřím, že když si jeho radu vezmeme za svou, můžeme tento školní rok nejen přežít, ale s jeho přestávkami i prožít a posunout tak všechny, kteří jsou nám svěření, kupředu.

Ať vám i vašim rodinám k tomu žehná Bůh! *Váš P. Pavel Macura*

Těšíme se opravdu do školy...

Po prázdninách, které jsme strávili podle své chuti a možností je tu nový školní rok.

Pro děti předškolního věku jsou téměř dva měsíce volna něčím, co si na začátku ani nedovedou představit, nedohlédnou za obzor dlouhých prázdnin, které tráví u babiček, s rodiči na horách, na chalupě nebo koupáním a cestováním! Po čase objevování a zkoumání světa a někdy i zdravé nudy, která jim umožní zpracovat všechno, co zažily, přicházejí první dny a týdny v mateřské škole. Začátek roku je pro každého velká změna. Opouštíme prázdninovou pohodu, jenž přinášela volnější režim a jsou před námi každodenní povinnosti. Děti, které už do školky v minulém roce docházely, se bez problémů vracejí a v pohodě začleňují do kolektivu vrstevníků a těší se z nových zážitků a her, které na ně v novém školním roce čekají. Na některé nejmladší děti, které se ještě před časem držely mamčiných sukňů, začínají první dny

ve školce. Jak si zvyknou na nový režim, učitelky, kamarády?

Většina tříletých dětí si na částečné odloučení od rodičů zvykne po několika týdnech, jiným se i přes zapojení rodičů a učitelek adaptace nedaří. Dítě je ponořeno do svého slzavého údolí, ignoruje naše pokusy o komunikaci a ve školce pouze pasivně setrvává (v horším případě se pokouší utéci). S adaptačními problémy se setkáváme z pohledu našich bohatých zkušeností zejména u dětí, jež mají doma mladšího sourozence – možná trochu žárlí na bratříčka nebo sestřičku, závidí, že bude mít celé dopoledne maminku jen pro sebe! Úspěšné zvládnutí adaptace je velký úkol nejen pro dítě a učitelky v mateřské škole, ale i pro rodiče.

Celý život se každý člověk přizpůsobuje novotám, dobrým i zlým událostem, nečekaným situacím. Přizpůsobuje se a hledá rovnováhu a stabilitu. Představte si sami sebe v roli dítěte. Právě jste zjistili, že začnete

Mateřská školka

Každý začátek je těžký.....

navštěvovat nějaké nové zaměstnání, kde nebudete pravděpodobně nikoho znát. Čeká se od vás, že začnete dodržovat jiný životní řád, budete jíst pravděpodobně jiné jídlo než jste zvyklí, čekají vás jiné zásady hygieny, budete se orientovat v jiném prostoru, než znáte, stejně tak v jiných vztazích, pravidlech a souvislostech. Čeká vás dobrodružství, spousta nového a radostného, ale nejprve do všeho toho nepoznaného musíte vstoupit!

Nějak takto může svou novou životní situaci zažívat dítě, které vstupuje do nové životní reality. Potřebuje od nás, dospělých, učitelek a rodičů, prostor, čas, pochopení, zázemí a oporu, protože má právě spoustu práce samo se sebou, se světem okolo sebe. Dítě se potřebuje vyrovnat, popasovat s okolním světem, aby mohlo věřit světu i samo sobě. I těch pár slíček k tomu patří, jelikož

pláč pomáhá dítěti přirozeně překonat silné emoční napětí na změny, neubrání se mu! Právě rodiče mají velký podíl na tom, jak si jejich potomek ve školce zvykne. Ale i pro ně je jistě obtížné vyrovnat se s novou situací, se svými představami a nároky. Právě teď jim dává zabrat skutečnost, že dítě vykročilo z téměř absolutní péče a vazeb rodiny, že slábne jejich možnost vše kontrolovat a ochraňovat dítě před vším co ho ve světě potká. Myslí na dítě. Jak se bude cítit? Netrápí se? Neublíží mu někdo? Už to nebude všechno jako dřív....?

Jistota je teď pro dítě vlastně tím nejdůležitějším, pomáhá mu rozuzlit a uspořádat chaos, který se ho právě zmocňuje. Rodiče by měli být dítěti hlavními průvodci na této cestě, dávat jistotu, odvahu, podporu, lásku

a bezpodmínečně přijetí. Rodiče by měli s dítětem, které nastupuje nově do mateřské školy, hovořit jako o události, která jej v jeho očích vyzdvihne a ono na sebe bude patřičně hrdé. Je přece velké a úžasné a přišel čas, kdy už do školky může začít chodit! Pro dítě je také velmi přínosné, když jeho rodiče o jeho odvaze povídají blízkým lidem v okolí, když jej chválí za odvalu a snahu. Dítě si tak postupně bude tvořit zkušenost, že umí překonávat své obavy a strach, bude mít odvahu sbírat nové zkušenosti a dělat důležitý krok ke své budoucí samostatnosti a schopnosti žít ve společnosti.

Tímto bychom chtěly ujistit rodiče, že i oni právě dělají svůj další vývojový krok. Aby neměli mít obavu uvolnit ze svých zvyklostí a vazeb, aby si byli jistější a vědomi toho, že pokud

jejich dítě nastoupí k předškolnímu vzdělávání do mateřské školy, neublíží mu to. Naopak umožní mu naplnit jeho vývojovou potřebu.

Mateřská škola je místo a prostředí, kde se dítě postupně učí sebeuplatnění, dovednosti věřit si ve své vlastní síly, učí se obstat v různých společenských vztazích, poznává nová přátelství ve skupině vrstevníků, učí se spolupracovat a realizovat svou vlastní fantazii a tvořivost.

Naším cílem je snažit se novým dětem, nastupujícím do mateřské školy, usnadnit v maximální míře adaptační proces, uplatnit citlivě individuální přístup, připravovat je postupně na nové činnosti a situace a zejména dodat dítěti potřebný pocit bezpečí a jistoty ve spolupráci s rodiči.

Andrea Krhovská, ředitelka MŠ

SLAVNOSTI VÍNA 2017

Slavnosti vína tradičně proběhly na začátku září. Počasí bylo výborné, burčáku dostatek, krojovaných plně Hradiště a zpěv se ozýval celý víkend.

Naši vesnici v průvodu zastupoval pan starosta s celou rodinou, zpěvačky pěveckého sboru Nedachlebjanek, členové z.s. Nedachlebjan a další občané. Všem krojovaným za reprezentaci Nedachlebic velmi děkujeme a jsme rádi, že jste byli všichni ochotní a s tak velkým nadšením naši vesnici reprezentovali.

Guláš byl letos hovězí, ale zase ho nebylo dost. Proti loňskému roku bylo asi o 40 porcí více a stejně byl v jednu hodinu po obědě už prodán. Ale důvod je jasný – byl výborný, všichni si velice pochutnali. Děkujeme paní Kaňovské a Čumíčkové za jejich ochotu a vstřícnost, že nám guláš uvařily. Ve

stánku pak guláš prodávala paní Eva Jurčová, Jan Jurča a Pavel Závodný. Děkujeme, že i vy jste ochotní svůj volný čas věnovat pro druhé.

Ve stánku byla k nahlédnutí informační tabule s aktuálními fotkami Nedachlebic a k dispozici byly zdarma propagační materiály.

Pracovníkům OÚ Nedachlebice je třeba poděkovat za postavení stánu a vytvoření zázemí ve Smetanových sadech.

Příští Slavnosti vína se konají 8. a 9. září 2018. Kdo jste to nestihl letos, přijďte za rok.

Za obecní úřad Lenka Závodná

Jdeme na náměstí

Ukončení prázdnin u sv. Huberta a na včelíně

Loňská silvestrovská mše svatá u sv. Huberta proběhla za neskutečného mrazu. Letošní rozloučení s prázdninami proběhlo v srpnu za neskutečného horka. Větší rozdíl v počasí snad v našich zeměpisných podmínkách ani není možný. Ale pro obě akce je jedno společné – příjemné společenství milých lidí, kteří chtějí poděkovat, rozloučit se s něčím končícím a také přivítat, to co začíná.

Tentokrát se zejména děti loučily s letními prázdninami. Mši svatou odsloužil Otec Artur Kozík a myslím, že už dlouho jsme se všichni na mši tak od srdce nezasmáli. Byla to velmi milá a příjemná chvílka v životě, děkujeme. Po mši svaté nás všechny pozval pan František Dostálek s manželkou na včelín. Kdo už tam někdy byl – asi už neodmítne přijít zase. Je tam vždy výborně. Dobré jídlo, pití, veselá nálada a hlavně skvělé společenství. Domů se téměř nikdo

nehrne a děti bývají našťavané, že už domů musí, protože začíná být šero a cesta od rybníků až do Nedachlebice je dlouhá.

Děti si užily spoustu zábavy, her, soutěžení. Všechny si odnesly skle-

ničku zdravého medu a také úplně nezdravé dobroty :)

Parádní odpoledne a večer vždy jen trošku kazí fakt, že konec prázdnin už je blízoučko.

L. Závodná

Rozloučení s prázdninami

ZAHRÁDKÁŘI VÁM RADÍ

Co ještě na zahrádkách můžeme udělat než přijde zima.

Sklidíme rajčata, papriky, cukety, fazolky, červenou řepu, košťalovou a kořenovou zeleninu.

Sklížíme a sušíme bylinky: listy libečku, petrželku a také bazalku a druhou úrodu majoránky. Pro zimní sklizeň bylinek přesadíme několik trsů do kořenáčů, přemístíme je dovnitř na světlé a chladnější místo a omezíme zálivku. Vhodné jsou bazalka, dobromysl, máta, pažitka, šalvěj, rozmarýn a tymián. Pažitku je třeba nechat lehce promrznout. Po přenesení do tepla a zalití začne narůstat. Pekingské a čínské zelí, kadeřávek, pozdní kedlubny ještě narůstají, v případě potřeby je vydatně zaléváme a přihnojíme. Vyséváme zeleninu na pozdní sklizeň: rané odrůdy ředkviček, salátu a špenát. Do poloviny měsíce můžeme ještě vysévat kozlíček polníček, který budeme sklízet na jaře a ozimé odrůdy hlávkového salátu. Vysejeme petržel jak kadeřavou tak kořenovou a špenát pro jarní sklizeň. Připravíme sadbu česneku pro říjnovou výsadbu, stroužky namoříme. Připravíme záhon pro výsadbu česneku a nejméně měsíc před výsadbou zryjeme

půdu do hloubky 30 cm a ještě prohnojíme průmyslovými hnojivy. Dbáme na osevní postup česnek nesázíme na záhony po cibulovinách. Po sklizni uvolněné záhony osejeme hořčicí. Zamezíme tak zaplevelení až do příchodu prvních přízemních mrazíků. Zelený porost, který po podzimním zarytí do záhonu obohatí vyčerpanou půdu o nezbytné živiny a zlepší její strukturu.

A ještě něco dobrého na výbornou večeri.

Bramborové smaženky s jablky:

¾ kg očištěných a oloupaných brambor, sůl, 2 vejce, 3 velká jablka, 10 dkg hl. mouky, tuk na smažení.

Syrové brambory nastrouháme, přidáme vejce, mouku a hrubě nastrouhaná jablka.

Na tuku pečeme zprudka malé placičky, které posypeme skořicovým cukrem a zakapeme citronem. S čajem je to výborná večere.

Dobrou chuť.

Za výbor ČZS vypracoval Lysoněk Vojtěch

KŘESŤANSKÉ OKÉNKO

Léto končí a tak se všichni zamýšlíme, zda jsme nejkrásnější a nejpříjemnější část roku prožili tak, abychom po celou zimu mohli na hezké zážitky vzpomínat. A také máme poslední možnosti využít ještě dobrého počasí k dokončení letošních úkolů, které jsme si dali na jaře, ale pak se nám v horkém létě do nich nějak nechtělo. Tak si je rychle připomeňme a snad to ještě doženeme!

Farní den se mimořádně vydařil. Náš zvěřinový guláš všem chutnal díky paní kuchařce a také díky myslivcům za daňčí zvěřinu. A poděkování patří i ostatním, kteří podání občerstvení pro účastníky farního dne zajišťovali!

Letošní poutní mše svatá byla přesunuta až na svátek sv. Cyrila a Metoděje, tedy na státní svátek 5. července. Tak se stalo, že jsme byli mnozí dopoledne na Velehradě a k večeru jsme přicházeli do našeho kostela oslavit nám tak drahé věrozvěsty Moravy a pro nás zvláště patrony našeho chrámu. Opět přijel P. Rudolf Repka ze severočeského Cvikova, po mši svaté jsme s ním jako vždycky pobesedovali a také promýšleli, jak budeme náš kostel zvelebovat k 20. výročí od jeho dokončení a posvěcení. Tato setkání jsou už tradiční a při nich se dokážeme domluvit i na realizaci velkých úkolů, které na nás neustále čekají. Ale takový je přece život – je vždycky potřeba udělat to, co se má udělat!

V září jsme si připomněli 10. výročí od úmrtí našeho dlouholetého faráře, děkana, P. Jaroslava Huslíka. Za jeho 27letého působení v bílovské farnosti jsme také vystavěli náš chrám v Nedachlebicích. Jemu vděčíme za mnoho dobra, byl nám vzorem jako člověk, a zejména jako kněz Kristův.

Pro starší děti končí prázdniny, pro jiné začíná jejich první školní rok. Je to pro ně velká změna, na jedné straně se těší, ale mají i obavy. A ty má rozptýlit třeba žehnání jejich školních batůžků – už to dávno nejsou známé aktovky. Tak si děti vezměte batoh se školními potřebami a přejeme vám, abyste došli jenom samé jedničky!

Mnoho akcí můžeme prožívat doma, na mnohé můžeme jít nebo jet různými dopravními prostředky do blízkého či vzdálenějšího okolí – to vám přiblíží ve svých příspěvcích jejich účastníci.

A na které akce vás můžeme pozvat v nastávajícím období do adventu? Tak především na Svatohubertskou pouť našich myslivců a potom jejich zakončení lovecké sezóny v Olšovci na konci prosince. O dalších poutích a jiných duchovních a kulturních událostech zase napíšeme v prosincovém čísle našich Obecních novin.

František Dostálek

Rádi jsem u nás přivítali P. Šímu

CSM Olomouc

Většina jezdí touto dobou k moři, to však neplatilo pro ty z nás, kteří jsme se zúčastnili Celostátního setkání mládeže v Olomouci. Celá tato akce proběhla od 15. do 20. srpna. Celkem nás tam bylo asi 6 500 a mezi nimi jsme byli také my, mladí z Nedachlebice, a že nás nebylo málo.

Jestli vás zajímá, co jsme vlastně celý týden v Olomouci dělali, tak to rozhodně nemůžu shrnout do jedno-

Setkání mládeže v Olomouci

ho slova. Program byl velmi nabitý. Přednášky od známých osobností, biskupů či i těch méně známých, workshopy, koncerty, výstavy, svědectví, společné modlitby, katecheze či mše svaté. Pro mě ale byly v programu nejdůležitější a nejzajímavější dva body. Páteční pouť na Svatý Kopeček, při které jsme se pořádně zapotili, pokud nás tedy slunce rovnou nepeklo a vigilie, která následovala v sobotu večer. Tento den nás taky značně přibylo. Důvodem byl totiž Den s rodinami. Při vigilii jsme se po celém týdnu ztišili a připravili se na úplný vrchol celého setkání – na závěrečnou mši. Při ní nás Otec biskup Graubner povzbudil svými slovy a poslal do našich domovů. Myslím, že každý z nás si ze setkání odvezl alespoň jeden nezapomenutelný zážitek.

A třebaže jsme zrovna tenhle týden u moře nestrávili, opálení jsme byli stejně jako z nějaké pláže.

A nakonec pár čísel ze statistik

CSM: setkání se účastnilo 133 kněží, podalo se 35 426 hostií a průměrný věk účastníka byl 18,7 let.

Helena Bilavčíková

Svatý kopeček

Nedachlebjanky zpívají ...

Je už tradicí, že poslední červnovou neděli se park v Bílovicích stává centrem setkání lidí z naší farnosti, ale také různých hostů. Je nám potěšením, že jsme i my mohly zpestřit nedělní odpoledne a zazpívat všem posluchačům pár písniček. Byly to písničky hlavně z našeho blízkého okolí a tím je Luhačovské zálesí.

Na Mezifarním dni

Hned další týden, první červencovou neděli, jsme si zazpívaly v Hřivínově Újezdě. Zdejší farníci si připomněli 120 let od vysvěcení kaple sv. Cyrila a Metoděje. Mše se konala v 10.30. Byla obětovaná za živé a zemřelé občany Hřivínova Újezda a kněze, kteří ve farnosti působili. Zazpívaly jsme v průběhu mše svaté. Za varhanní doprovod děkujeme panu Stanislavu Peňázovi a za houslový doprovod slečně Lucii Hromádkové. Po skončení mše sv. se zúčastnění, které neodradilo ani deštivé počasí, shromáždili

před kaplí, kde jsme po krátkém proslovu starosty obce pana Josefa Pospíšila zazpívaly připravené pásmo písní. A to opět v doprovodu slečny Lucie Hromádkové, členky filharmonie Bohuslava Martinů. Za ochotu a profesionální přístup jí moc děkujeme. Po zpívání jsme přijaly malé pozvání na vdoleček a „štamprlku“ slivovice na obecní úřad. Zde byla výstava věnovaná historii kaple, její proměny od roku 1897 až po současnost v dochovaných fotografiích, korespondence dokumentující průběh výstavby. Vše precizně sepsané Janem Vítkem, správcem zdejší školy. Je zajímavostí, že po působení v Hřivínově Újezdu vedly jeho kroky k nám do Nedachlebice. Je autorem knihy Slovácká dědina Nedachlebice.

Potěšila nás účast občanů z Nedachlebice.

Za pozvání a příjemné setkání děkujeme paní Simoňě Suchánkové.

Vystoupení v Hřivínově Újezdě

Obec Mistřice slavila 2. září 770 let od první písemné zmínky. Sešla se velká spousta lidí a taky účinkujících v bohatém programu. I přes zamračené, oblačné ráno se den projasnil a bylo příjemné letní odpoledne. V Mistřicích jsme nevystupovaly poprvé a cítily jsme se tam skoro jako doma. Milé rodinné prostředí a veselá nálada. Ta nás provázela i při vystoupení. Na závěr jsme si moc rády zazpívaly po boku Mistříckých frajářek. Ty pak ještě zpívaly za doprovodu CM Oskoruša. Velmi hezké bylo i vystoupení dalších účinkujících Děvčic z Kněžpola, Mužského sboru z Kněžpola a DH Topolanka. Musíme pochválit výborný burčák a poděkovat do Mistřic za pozvání.

Mistřícké zpívání

Ve víkendové „šňůře“ jsme pokračovaly dál. V neděli 3. září jsme zajely do Holešova, kde byly sobotním ráno zahájeny Dožínky Mikroregionu Holešovsko. Dojem z krásného prostředí zámku a zámecké zahrady nám kazilo jen velmi chladné a deštivé počasí. Díky tomu, jsme si venkovní prostory vůbec neprohlédly. Ale věříme, že ještě přijde příležitost se do Holešova někdy vrátit. Největší radost nám udělalo setkání s otcem Jerzy Walczakem, který jako farář dlouho působil v naší farnosti. Dnes je jeho domovem Holešovská farnost. Děkujeme, že si na nás vzpomněl a mohly jsme si zazpívat na Dožínkách. Chceme taky poděkovat za ochotu a vstřícnost

S P. Jezrym Walczakem

nost obecnímu úřadu Nedachlebice, který nám zapůjčil auto. Taky panu Miroslavu Maráškoví, který nás naprosto bezpečně dopravil na místo i domů.

8. a 9. září Uherské Hradiště rozkvetlo barvami krojů a opravdu bylo na co se dívat. Začal 15. ročník Slováckých slavností vína a otevřených památek. Letošní ročník zahájil v pátek na náměstí Míru náš Mikroregion „Za Moravů“. Sobota ráno začala jako tradičně průvodem krojovaných z Vinohradské ulice až na zmíněné náměstí. Smetanovy sady pak byly centrem našeho Mikroregionu, kde jsme vystoupily se svým připraveným programem písní z Luhačovského Zálesí a jiných. Bylo to krásné odpoledne.

Slavnosti Vína Nedachlebjanky

Závěrem chceme informovat o úspěšné realizaci nových krojů. Prvních pár kusů je zhotoveno. Probíhají další zkoušky u paní Lakosilové. Ještě chybí kordulky, ale na ty určitě brzo dojde. A to hlavně díky finančním darům od rodinných příslušníků a našich příznivců. Největší částku nám na kroje přispěla Nadace Synot založená senátorem Ivo Valentou. Všem patří náš velký dík.

Další vystoupení nás čeká 23. září. Bude to zatím nejvzdálenější místo, kde jsme kdy zpívaly. Vyrážíme v sobotu brzo ráno vlakem, směr Praha. Tam přestupujeme směrem na Mělník. Cílem je necelých 40 km vzdálená od Prahy, Nová Ves u Nelahozevsí. Konat se tu bude 10. Novoveské Posvícení, na které jsme dostaly pozvání od naší rodačky Martiny Srncové (Dostálkové). Moc se těšíme, že vneseme trošku našeho folklóru do vzdálených Čech.

Jana Jandoušová, Jana Minářová

Dolomity 2017

Ve dnech 26. srpna až 2. září se zástupci našich farností Bílovice a Březolupy zúčastnili již v pořadí 6. letní sezóny turisticky-duchovního putování po italských Dolomitech, organizovaného naším bývalým farářem P. Josefem Říhou, který nyní působí jako děkan v Uherském Hradišti. P. Říha oslovil kromě svých současných farníků také účastníky minulých ročníků, a proto zájezd tvořilo více skupinek poutníků poskládaných převážně z různých koutů Slovácka a Valašska. V mnoha případech se jednalo o opětovné setkání starých známých.

Naší základnou byl jako vždy pastorační dům Velehrad ve vesničce St. Martin in Gsies ve stejnojmenném údolí Gsieser Tal. Dům, který slouží k duchovně – rekreačním pobytům pro bohoslovce, kněze, farnosti, školy, rodiny, mládež a další zájemce, spravuje Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci. Současným představeným domu je P. Antonín Hráček, který v minulosti působil jako spirituál Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži, a kterého si mnozí občané Nedachlebic mohou pamatovat svého času jako faráře v sousední farnosti Velký Ořechov. Mezi jeho věrnými spolupracovníky a pomocníky v domě Velehrad je také paní Anna Čechmanová z neďalekých Pašovic.

Těžiště našeho pobytu představovaly sportovně-rekreační túry v nádherné krajině přírodních parků Sextener Dolomiten, Fanes – Sennes,

Dolomiti d'Ampezzo, v Dolomitech Cadore, a v dalších lokalitách. V každé oblasti bylo možné vybrat si obtížnost denního pochodu a zdolat trasu se stanovených převýšením. Na některé vyhlídky vedly lanovky. Ti zkušenější s patřičnou výbavou, úvazky a přilbami, zdolávali také ferraty.

Silným dojmem působilo letos i loni často přítomné memento bojů Velké války před 100 lety. Čára masivů a hor Marmolata, Falzàrego, Lagazuoi, Tofana, Monte Cristallo, Monte Piana a Drei Zinnen, které jsme zdolávali nebo míjeli při svém putování, totiž představovala také frontovou linii Rakousko - Uherska a Itálie v letech 1915-17. A kde my jsme vítězně zdolali některý z vrcholů, tam před 100 lety po stejné námaze často teprve začínal boj o život.

Po celou dobu pobytu jsme byli velmi vděční za služby autobusového řidiče pana Slavomíra Kašpara z Kopřivnice, který nás bezpečně přepravil do Dolomit a zpět domů, a každodenně nás přivázel a sbíral na startovních a cílových místech našich pochodů. Stejně dobře o nás pečovaly kuchařky paní Anna Hnilicová a Františka Kaňovská z Nedachlebice, které nám každé ráno připravily snídaní a svačinu na cestu, a večer po příchodu na Velehrad nás vždy čekala teplá večeře. Po večeri probíhala volná zábava s posezením na terase nebo v jídelně, hraním společenských her apod. Součástí každého dne byla také nabídka duchovní služby, možnost účasti na ranní mši a ranní a večerní modlitbě breviáře.

V odpočinkovém dnu jsme v Ladinské vesnici Oies navštívili rodný dům Josepha

Freinademetze, populárního místního světce, který v 19. století působil jako misionář v Číně. Dalším zážitkem byla návštěva slavného biatlonového střediska Antholz (it. Anterselva), které leží v sousedním údolí západně ode Gsieser Talu. Zde jsme se měli setkat s naší biatlonovou reprezentací, ačkoliv sportovní experti namítali, že naši mají trénovat v Jurském masivu ve Francii, a zkušenější začali tušit, že setkání bude mít stejnou atmosféru jako návštěva u paní starostky Cortiny d'Ampezzo v roce 2016. Po prohlídce střediska a příchodu k autobusu u kabin závodníků nás opravdu přivítal výběr českých biatlonistů s vlajkou, resp. byl to řidič Slávek, paní kuchařky, Anička a další zainteresovaní v převlecích a parukách. Scénka pak jako loni volně přešla v raut a košť vína připravený za autobusem. Až jsme se začali obávat, že příběhne nějaký správce areálu, zda tu opravdu není sraz české reprezentace.

Počasí nám veskrze přálo po celou dobu, až poslední den v pátek 1. září začalo pršet. Nikdo se neodvážil horského výšlapu a každý tohoto dne využil podle svého k odpočinku nebo návštěvě blízkého a vzdálenějšího okolí, např. autobusem do Taisenu, Welsbergu a Toblachu, vlakem do Brixenu. nebo procházkou po Gsieser Talu. Poslední večer pak měl slavnostní atmosféru, kdy si každý pokoj připravil svůj program, nejčastěji hranou scénku připomínající, co se v uplynulý týden událo, nebo různé soutěže a hry. Pozdní večerní program pak pro některé vytrvalce

přešel v časný ranní, jak už to při takových slavnostních závěrech bývá.

Prožili jsme krásný týden ve zdravém prostředí, dali odpočinout hlavě, procvičili tělo a zůstalo nám

mnoho hezkých vzpomínek a zážitků. P. Josef Říha organizuje další letní pobyt v termínu 7.-14. července 2018. Případní zájemci si ale mohou po kontaktování pastoračního

domu Velehrad domluvit take jiný vhodný termín. Věřte nám, že to stojí za to.

*Stanislav Dostálek
a Jiří Kaňovský*

Letní úlovky rybářů

Hezký úlovek kapra

Lovci Amurů Radim a Honzík

PĚŠÍ POUŤ NA VELEHRAD

Pěší pouť na Velehrad se konala letos 26. srpna za velmi příznivého počasí. Na pouť se z Nedachlebice vydalo celkem šest poutníků v širokém věkovém rozmezí. Cestou se k nám přidali i poutníci z ostatních vesnic. Někteří již absolvovali pouť po několikáté, jiní poprvé. Poutníci posilněni vírou a optimismem se vydali brzy ráno za kokrhání kohoutů na cestu. Vzdálenost, kterou jsme odhadovali, ukázala nakonec 19,5 km. Jediný nezměnitelný úkol bylo přijít na mši konanou půl hodiny před polednem. Tohoto cíle jsme v pohodě dosáhli a dokázali si velikost osobní vůle a přesvědčení. Spolu s ostatními poutníky z různých míst jsme přijali posilu ze sloužené mše svaté, kde jsme se potkali a tímto předáváme pozdravení od otce Josifa, jehož

působení je v současné době v Kroměříži. S radostí a odhodláním zopakovat

tuto pouť na rok jsme se rozcházeli k domovu. *Manželé Travencovi*

Naši poutníci dorazili k bazilice v plném počtu

Nedachlebjan

Členové spolku Nedachlebjan se již tradičně druhou sobotu v září zúčastnili Slavností vína v Uherském Hradišti. Spolu s ostatním jsme si za krásného počasí užili neopakovatelnou atmosféru krojového průvodu. Naši obec prezentovala početná skupina všech věkových kategorií – od nejmenších dětí přes zástupce hodové chasy a dospělé občany. Stejně jako vloni, i letos v našem čele stanul starosta obce s rodinou v kroji. Samozřejmostí v průvodu je malé občerstvení, které si vždy připravíme, neboť cesta je dlouhá. Je dobře, že se naši občané již devátým rokem zapojili do krojového průvodu. Tím dali najevo, že tradice Moravského Slovácka jsou v Nedachlebicích stále živé.

V době uzávěrky těchto novin se poprvé schází hodová chasa. Letošní hodová sobota připadne přesně na svátek sv. Martina. Podle slov starosty nelze ještě s určitostí říct, zda hodová veselice bude na novém sále či znovu ve Zlámanci. Ať tak nebo tak, chasu bude doprovázet tradičně Staroměstská kapela a na hodovou muziku jste všichni srdečně zváni.

Blanka Sládková

Členové Nedachlebjanu na Slavnostech

TJ Nedachlebice

Každoročně na konci léta začíná nový školní rok, ale letos už na začátku srpna byly zahájeny soutěže nového soutěžního fotbalového ročníku 2017/18. Po loňské, ne zcela úspěšné sezóně našich hráčů „A“ týmu, a jimi předváděné hře, se mužstvo začalo připravovat na novou sezónu se staronovým trenérem Petrem Poláškem. Došlo znovu k výrazné obměně kádru mužstva. Rádi bychom pokračovali v nastoupené cestě generační obměny týmu a tomu odpovídajícími cíli v umístění našeho mužstva v krajské soutěži. Na hostování přišel brankář Man z Uh. Brodu, Vlček z Prakšic, Klvaňa z Kunovic, Kadlčák z Halenkovic a Šuranský z Viktorie Otrokovice. Naopak odešel brankář Vyoralék zpět do Kněžpole, hráč Skovajsík se vrátil do Kunovic a Nožička ml. přestoupil do Nedakonice. Z hostování z Březolup se vrátil Fojtík a z dorostu se k mužstvu připojil pouze Filip Novák. Talentovaného Renka Kafku jsme uvolnili na hostování do ligové 18- Slovácka. Mužstvo už i na začátku sezóny oslabené zraněními doplňují také naši dorostenci Radim Kaňa a David Hoferek. Už na začátku sezóny nás trápí dlouhodobější zranění a absence našich tradičních opor L.Soviše a P.Faldyny. Výrazně, myslím si, však že i kvalitně obměněné mužstvo by chtělo předvádět pěkný fotbal, okořeněný góly. Jistě to nepůjde v tak náročném soutěži samo. Bude to vyžadovat čas, trpělivost a podporu od Vás fanoušků.

Dorostenecké mužstvo se v uplynulé sezóně potýkalo zápas, co zápas s nedostatkem hráčů. Pomoc mladých z žákovské kategorie znamenala vždy doplnění, ale také trvalou a velmi náročnou práci pro trenéra mužstva a pro celý realizační tým. Vzhledem k tomu, že nám zůstalo pouze šest hráčů této věkové kategorie, rozhodl se výbor TJ pro spojení s oddíly TJ Kněžpole a TJ Mistřice k vytvoření tzv. sdruženého týmu. V letošním roce se tak podařilo pro naše kluky zachovat příslušnost ke krajské soutěži, zaručující kvalitu hry a zároveň ti nejlepší mohou a budou opět dostávat příležitost v „A“ týmu. Zajišťujeme přepravu hráčů na tréninky i na zápasy, které se odehrávají v Kněžpoli. Pomoc rodičů s dopravou je vždy vítána. Finančně se také podílíme na nákladech a chodu tohoto mužstva (dopravou, zástupcem v realizačním týmu, materiální vybavení našich kluků apod.).

V létě u žáků došlo k ještě razantnější generační výměně. A tak před novým realizačním týmem v čele s Michalem Váňou stojí velmi náročný úkol, dát dohromady takřka zcela nové mužstvo. Naši nejmenší už od 5-6 let se do toho pustili s patřičnou vervou. O tom svědčí nejen účast na trénincích, ale i první výsledky v soutěži. Zvládnutí základních fotbalových návyků, techniky práce s míčem a radost ze vstřeleného gólu bude tou nejlepší odměnou za čas a úsilí, které fotbalu věnují oni, trenéři, ale i rodiče.

Přijďte naše týmy povzbudit v co nejhojnějším počtu.

Z dalších sportovních a společenských akcí:

Dětský den

Výbor TJ zorganizoval dne 10. 6. 2017 už tradiční Dětský den. Za ne zrovna nejpříznivějšího počasí se přišlo pobavit na různých atrakcích více než 150 dětí. Celým zdařilým odpolednem skvěle děti a přítomné provázela paní Jana Minářová. Milá vystoupení žáků místní mateřské školky a žáků okolních škol nadchla nejen rodiče vystupujících dětí, ale i všechny přítomné. Tradičně velké oblíbené se těšilo malování na obličej dětí a ukázka ovládnutí modelů autíček. Bohatá tombola a radost z cen završila příjemně strávené odpoledne. Vyvádění na parketu a úsměvy dětí byly tou nejlepší odměnou pro organizátory akce. Poděkování patří všem sponzorům, kteří se na této akci finančně či věcně podíleli.

Turnaj starých pánů

Dále jsme dne 1.července organizovali tradiční turnaj starých pánů pro sousední spřátelené oddíly (Bílovice, Kněžpole, Březolupy, Topolná a bohužel bez pozvaných Mistřic). Vítězem kvalitního turnaje se letos stalo mužstvo Březolup. Upřímně gratulujeme.

Pouliční turnaj

V neposlední řadě jsme pro sportu chtivé občany Nedachlebice připravili dne 15.7. tzv. Pouliční turnaj. Účast byla velmi slabá, a tak organizátoři uvažují pro další roky s obměnou náplně tohoto sportovního dne.

Konec fotbalové sezóny 2016/17

Další společenskou akcí tohoto roku nejen pro nás sportovce byla zábava na ukončení fotbalové sezóny pořádaná 17.6.2017 se skvělou hudební skupinou Reflexy.

K zamyšlení

Myslíte si, že se toho v dědině děje málo?

Všechny naše červnové akce byly sice částečně poznamenány počasím. Namlouvám si, že to ovlivnilo Vaši účast na nich. Ovšem s účastí na svých akcích se potýkají všechny spolky v obci a nejen letos. Je mně líto nejen času organizátorů akcí, vynaložených prostředků, ale především těch z Vás, kteří nikdy nepřijdou akci podpořit,

i kdyby bylo sebekrásnější počasí. Nepřijdou se navzájem pobavit, setkat se. Já si nemyslím, že je lepší sedět doma. Naopak je třeba se dát dohromady, ať nás sdělovací prostředky a počítače úplně neodcizí. Dědina je, podle mě, bohatá tím, jak bohatý je spolkový život.

*Za TJ Nedachlebice
Ing. Šuranský*

Nedachlebský

jarmark
neděle 3.12.2016
od 14:00 hod
sál
Nedachlebice

vystoupení pěveckých sborů
občerstvení - (obecní zabijačkové pochoutky, vánoční punč, svařák)
vánoční dílničky pro děti
zdobení a rozsvícení stromku, určitě přijde i mikuláš

Salónek

Sál - průchod ze salónku

Rekonstrukce sálu se blíží ke konci

Peklo

Peklo - pohled od baru

Hádanka z první strany :

Falešné okno bude k vidění v místnosti pro cimbál v nově rekonstruovaném sále v Nedachlebicích – už v listopadu

Rekonstrukce kluziště 2017

Celkový pohled na kluziště

Dětské hřiště s průlezkami

Multifunkční kurt

OBCENÍ NOVINY NEDACHLEBICE

Vydává Obecní úřad Nedachlebice, Nedachlebice 250, 68715, Nedachlebice. IČO 00291145

Vychází čtvrtletně. Ev.číslo : MK ČR E 22494 v nákladu 350 ks.

Foto: ing. Ladislav Dostálek, ing. František Dostálek, Josef Gajdošík, Josef Jandouš, Pavel Mikoška, Robert Křenek, Radek Křenek.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, tel.: 608 709 602, www.TiskarnaBrazda.cz